

M. T. Agassiz

Η ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε΄

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ «ΣΚΡΙΠ»
1901

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε΄
ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΙΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΔΗΜΗΤΖΑΝΗ

ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ!

Ἐν τῷ δημοσιευθέντι φυλλαδίῳ περὶ τῆς ἐν Δημητζάνῃ ἀναστήλωσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ αἰδίου Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε΄. παρελείφθη ἡ δημοσίευσίς τῶν πρὸς με ἐπιστολῶν τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς κ. Τρύφωνος Μουτζοπούλου καὶ ἡ ἐκθέσις τῆς ὑπὸ τοῦ Σεβ. κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διορισθείσης ἐπιτροπῆς εἰς ἐπίλυσιν τῆς ἀναφύσεισης διαφορᾶς καὶ κατ' ἀκολουθίαν εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην, ἵνα δημοσιεύσω κάτωθι τῆς παρούσης.

Ἐκ συμπάσης τῆς ἀλληλογραφίας φανερόν γίγνεται, ὅτι χῶρος εἰς ἀναστήλωσιν εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀνεγέρσεως ἢ εἰς τὸ μεσημβρινόν ἄκρον τῆς πλατείας τῆς Ἁγίας Κυριακῆς παρὰ τοῖς ἀποχωρητηρίοις θέσις, συνωδὰ τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Κολινιαίου, ἥτις, ὡς γνωστόν, τοῖς Δημητζανίταις καὶ τοῖς ἐπισκεψαμένοις τὴν πόλιν κεῖται οὐχὶ μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς Σχολῆς Δημητζάνης, ἀλλὰ πέραν καὶ ἐκτὸς τούτων. Ἡ τοποθεσία αὕτη μετὰ τὴν νέαν μάλιστα ὄψιν τῆς πόλεως, ὡς ἐκ τῶν διανοιγείσων ὁδῶν ἐκρίνετο ὑπὸ τῆς πόλεως ἀκατάλληλος, ἅτε μὴ πληροῦσα οὐδένα τῶν πολλῶν σκοπῶν, οὓς ἢ ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνέγερσις

τῶν ἀνδριάντων ἐπιδιώκει καὶ σύμφωνον ἔχων καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην καθήκον ἔκρινα, ὅτι εἶχον καὶ ὡς Δημητζανίτης καὶ ὡς Δήμοχος Δημητζάνης, νὰ ἐργασθῶ ὑπὲρ τῆς μεταβολῆς καὶ προσδιορισμοῦ ταύτης ἐν τῷ ἀρκτικῷ μερεῖ, ἐν τῷ κέντρῳ σχεδὸν τῆς πλατείας παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, κατέναντι τῶν Σχολῶν, ἐν χώρῳ δηλονότι, ὅστις, ὡς τοποθεσίᾳ, κρίνεται, ὡς ὑπέδειξα καὶ ἐν τῇ ἀπὸ 19 Νεβρίου 1900 ἐπιστολῇ μου, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἔξοχος, τοιαύτη καθισταμένη καὶ διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῶν παρακειμένων οἰκιῶν Μπακλάνου καὶ Δρακοπούλου, ἀναγκαίᾳς, ἵνα ἐνεργηθῇ εἰς ἄρσιν παντός ἐπιπροσθῆντος ἐμποδίου, ὅπως τὸ μὲν καθοράται ὁ Ἄνδριὰς καὶ ἀπὸ ἀπροστάσεως ὠρῶν ἐκ τῆς κυρίας τῆς πόλεως εἰσόδου, τὸ δὲ προσδίδηται ἢ ἐπιζητούμενη εἰς τὸ ἄγαλμα ἔκπαγλος θέσις, ἐξωραϊζομένου ἅμα τοῦ περιβόλου τούτου, ἐξ οὗ καὶ τῇ πόλει ἐμμέσως ὠφέλεια παρέχεται· οὕτω δέ, ὡς ἐξήγησα καὶ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπιστολῇ μου, ὁρατὸς ὁ Πατριάρχης καθίσταται τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὸν τόπον, ἅμα δὲ καὶ τοῖς κατοίκοις, κρυπτόμενος ἄλλως ἀπὸ τῶν ὁμμάτων παντός, ἐὰν ἤθελεν ἀναστηλωθῇ ἐν τῇ προποφασισμένῃ θέσει, ὑπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, ἐστραχημένα ἔχων ἐπομένως τὰ νῶτα, τῇ ἐκκλησίᾳ, Σχολαῖς καὶ ἐπισκέπτῃ, προσβλέπων μόνον τὴν πεδιάδα τῆς Μεγαλοπόλεως.

Τοιαύτη λοιπὸν θέσις δὲν ἐκρίνετο ὡς ἡ ἀρμόζουσα, οἷα εἶνε ἢ ἐν τῇ πλατείᾳ, ἢ καὶ φυσικῇ, ὅτε καὶ κατανοεῖται, ὅτι διὰ τὴν γενέτειραν πατρίαν γῆν ἐγείρεται ὁ Ἄνδριὰς καὶ ὁ μέλλων νὰ εἰσέλθῃ, εἴτε Δημητζανίτης εἶνε οὗτος εἴτε καὶ ξένος, ἐν τῷ περιβόλῳ τούτῳ ἔχει ἅμα τῇ εἰσόδῳ νὰ ἀποκλυφθῇ, ἀντιλαμβάνομενος, ὅτι ὁ χώρος οὗτος ἐξ ὅλου τοῦ περιεχομένου εἶνε ἱερός, δοξάζων καὶ γεραίρων τὴν γενέτειραν, τὴν ἐκθρέψασαν καὶ ἐκσπουδάσασαν τοιαῦτα τέκνα, θύματα γινόμενα ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν πρὸς τε τὴν

Ἐκκλησίαν καὶ Πολιτείαν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἐν οἷς ἔγκειται ὁ προσορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ μαθητευομένου ἐν ταῖς παρακειμέναις Σχολαῖς, ἔχοντας ὡς ὑπόδειγμα τὸν εἰκονιζόμενον Πατριάρχην.

Καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοιούτων σκέψεων ὀρμώμενος ἔσπευσα τὴν εἰς Ἀθήνας μετάβασίν μου, ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἐπιτροπῆς ἐξευρεθῆ καὶ προσδιορισθῆ ἢ κατὰλληλος θέσις καὶ ἐπετεύχθη μὲν κατὰ τὴν ἐκεῖ συνέντευξίν μου ἢ ἀπόφασις νὰ ἀναστηλωθῆ εἰς τὸν ὑπ' ἐμοῦ ὑποδειχθέντα χώρον, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1900 ἐπιστολῆς τοῦ κ. Τρύφωνος Μουτζοπούλου, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν μου ἀνεκοινοῦτο μοι Ἀθήνηθεν ἡ ἐπαναστροφή εἰς τὴν ἀρχικῶς ἀποφασισθεῖσαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐπηκολούθησεν ἡ δημοσιευθεῖσα ἀλληλογραφία, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε νὰ ἀνατεθῆ ἡ λύσις τῆς διαφωνίας τῷ Σεβ. κ. Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις διώρισε τὴν πρὸ μικροῦ ἀφικομένην ἐνταῦθα ἐπιτροπήν, ἀποφνηναμένην ὡς κάτωθι καὶ συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην ἡμῶν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, ὡς ζήτημα ἐρεύνης τοῦ καταλλήλου τῆς τοποθεσίας, δὲν εἶχον οὐδ' ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι δύναται νὰ ἐκληφθῆ ὡς προσωπικόν, ὡς οὐδὲ καὶ νὰ λογισθῆ ὡς τοιοῦτον ἐκ τῆς ἐκλογῆς τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ χώρου ἀλλ' ἦτο καὶ εἶνε ζήτημα τοπικόν, διὰ τὸ ὅποιον πρωτίστως ἡ πόλις ἔδει νὰ ἐρωτηθῆ καὶ ἐπίστευον ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀνεγέρσεως οὐδένα λόγον εὐλογον καὶ δίκαιον ἠδύνατο νὰ ἔχη, ὅπως ἀποστέρξῃ τὴν ὑποβαλλομένην νέαν συζήτησιν, διότι οὐδὲν συμφέρον εἶχεν ἀβασανίστως καὶ ἄνευ μελέτης νὰ προκρίνῃ καὶ ἀποδεχθῆ τὴν τοῦ κ. Κολλιιάτου γνώμην. Εἰμὶ δὲ βέβαιος, ὅτι ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀνεγέρσεως ἐν ὀλομελείᾳ μετέβαινεν ἐπὶ τόπου, θὰ ἐξέλεγεν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποδείξεώς τὴν ὑφ' ἡμῶν ὑποδειχθεῖσαν καὶ δεκτὴν, ὡς εἴρηται, γενομένην τοποθεσίαν.

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῇ ἀρχῇθεν ὑπὸ τοῦ κ. Κολιναίου ὑποδειχθεῖσα τοπαθεσία, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀνεγέρσεως ἀπεφάσισε νὰ δαπανῆσθαι δραχ. 7500 πρὸς ἀγορὰν οἰκοτόπου, προπαρασκευὴν τοῦ ἐδάφους κλπ. ὅπερ ποσὸν ὑπελογίσθη ὡς ἡ ἀναγκαία δαπάνη, ἐνῶ διὰ τὴν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πλατείας τοιαύτη δὲν εἶνε ἀναγκαία. Διατὶ λοιπὸν προκειμένου περὶ τῆς μεταβολῆς, δὲν κρίνεται ὅτι συμφέρει νὰ δαπανηθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἔτι πλέον κατὰ 4000 δραχμάς; Ἀπορίαν ἀληθῶς παρέσχεν ἡ τοιαύτη δήλωσις καὶ ὤφειλον νὰ σιωπήσω καὶ ἀποβαίνει ἀνεξήγητος ἡ τοιαύτη ἐκδηλωθεῖσα ἀπόφασις ἐμοὶ τοῦλάχιστον, μὴ ἀνευρίσκοντι ἱκανὰς τὰς προβλλομένας δικαιολογίας.

Τὸ ζητούμενον εἶνε, ἂν ἡ νέα θέσις εἶνε ἡ κατ'ἀλληλῶς καὶ ἂν εἶνε τοιαύτη, ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀνεγέρσεως δὲν δύναται, ἢ νὰ εἶνε ὑπὲρ τῆς καταβολῆς τῆς δαπάνης, διότι ἡ δαπάνη εἶνε δαπάνη ἀναγκαία τῆς ἀνεγέρσεως, βαρύνουσα τὸ ταμεῖον τοῦ Ἀνδριάντος καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σκεφθῶμεν δῆθεν οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἀπομακρυνθῶμεν τοῦ σκοποῦ. Τοιαύτη δὲ δαπάνη δὲν δύναται νὰ κριθῇ, ὅτι ὑπερβάλλει τὴν φρειδῶ καὶ ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ καταλειφθῇ καὶ περίσσειμα, τὸ ὅπαῖον νὰ δύνηται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἄλλους τε λόγους καὶ σκοπούς, ἐξ ἴσου ἐγκρινομένους καὶ ὑφ' ἡθῶν.

Ἡ δαπάνη αὕτη προπαρασκευάζει καὶ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Γερμανοῦ Παλατιῶν Πατρῶν, ἀοιδίμου, ἐξ ἴσου, τέκνου τῆς ἡμετέρας πατρίδος, μέλλουσα ἀναγκασίως νὰ χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τοῦτον καὶ ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀνέγερσιν ταύτην, ἀναμφίρρηστον εἶνε, ὅτι ἕκαστον ἔργον πρέπει νὰ τελεσθῇ τελείως.

Προφανῶς λοιπὸν πρόκειται περὶ δαπάνης ἀναγκασίας, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐκ τοῦ Πατριάρχου πρόκειται νὰ παρασχεθῇ ὠφέλειά τις καὶ εἰς τὴν πόλιν του, οὐδεὶς φρασαῖμεν δύναται

νά υπάρξῃ ὁ ἀντιλέξων, διότι δικαιοῦται πρωτίστως ἡ πόλις νά ἐγείρῃ φωνήν καὶ εὐλογον προβάλλῃ τὴν ἀξίωσιν, ὅτι οὔτε πρέπον οὔτε δίκαιον εἶνε νά παροραθῶσι τὰ ἐκ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀνδριάντος ἀγαθὰ, δυνάμενα νά προκύψωσι τῇ γενικτείρᾳ, ὡς ἡ ὑφειλομένη ἀμοιβή.

Αὕτη λοιπὸν εἶνε ἡ ἀκριβὴς καὶ πλήρης ἀφήγησις τῶν γεγονότων καὶ τοιαύτη ἡ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός μου ἡμετέρα ἐνέργεια, τὸ εἰλικρινὲς τῆς ὁποίας δὲν δύναται νά ἐπισκοτίσουν Σχόλια καὶ ὑπαινιγμοὶ ὑπὸ τὸ σχῆμα ἐρωτήσεων, ἀποτελοῦντες αὐτόχρημα τὴν παραμόρφωσιν τῶν γεγονότων.

Καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ πολλοὶ καὶ οἱ ὀλίγοι γνωρίζετε, ὅτι ὑπῆρξαν δύο διάφοροι γνώμαι καὶ ἐπὶ τούτων συζήτησις διεξαγομένη καὶ ἐγγράφως, ἀποκλείουσα τὸ ἐπ' ἐμοὶ τὴν φανταζομένην παραμόρφωσιν εἰς πληροφορίας, ἀντικειμένην τῷ χαρακτῆρι ἐμοῦ, διακρινομένου ἐπὶ παρρησίᾳ καὶ εὐθύτητι. Ἐὰν δ' ἐντεῦθεν ἐπῆλθε βραδύτης, αὕτη δὲν δύναται νά βαρύνῃ ἐμέ, διότι ἀντετάχθην κατὰ τῆς τοποθεσίας ἀκαταλήλου διὰ τὸν ἀνδριάντα καὶ ἀσυμφόρου τῇ πόλει. Εἰμι δὲ βέβαιος ὅτι πάντες ὑμεῖς καὶ οἱ τὸ πρῶτον λαμβάνοντες γνώσιν θέλετε ἐπικροτήσῃ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐνεργείᾳ μου, διότι εἶνε ἀνεμφίερηστον, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀπὸ Δημητρίζανται δὲν δύνασθε ἢ τὴν αὐτὴν μετ' ἐμοῦ νά ἔχητε γνώμην, τὴν μόνην ὀρθὴν καὶ συμφέρουσαν τῇ κοινῇ πατρίδι.

Ἰκανὰ ἤδη ἵνα ἐν ἐπιγνώσει τῶν πάντων πᾶς τις ὑμῶν τὴν ἐαυτοῦ μορφώσῃ γνώμην :

Ἐπεσται ἡ ἔκθεσις καὶ αἱ ἐπιστολαὶ ἐν ἀντιγράφῳ.

1) Πειραιεῖ 8)11)1900.

Φίλε κύριε Διγενόπουλε!

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σας καὶ εἰς ἀπάντησιν σας πλη-

ροφορῶ ὅτι καταγίνομαι νὰ πείσω τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς,
ὅπως ὁ ἀνδριὰς στηθῆ εἰς τὸν χῶρον εἰς τὸν ὁποῖον ἀπε-
φασίσασαμεν κατὰ τὴν συνάντησίν μας.

Διατελῶ πρόθυμος

Τρύφων Μουτζόπουλος

2) Πειραιεῖ 14)11)1900

Κύριε Δήμαρχε!

Πρὸ ἡμερῶν κατέστησα ὑμῖν δι' ἐπιστολῆς γνωστὴν τὴν
ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ὅπως ἀνεγερθῆ ὁ
ἀνδριὰς τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου εἰς τὸ
παρ' ὑμῶν ὑποδειχθὲν μέρος. Ἦδη ὅμως ἔλαβον
τὴν γνώμην τοῦ μηχανικοῦ Κολιναίου, δι' ἧς ἀποφαίνεται
ὅτι τὸ παρ' αὐτοῦ ὑποδειχθὲν μέρος εἶνε πολὺ ἀνώτερον τοῦ
παρ' ὑμῶν· οὕτως ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται ἢ ν' ἀποδεχθῆ
ταύτην.

Ἀναμένων ἀπάντησίν σας

Διατελῶ πρόθυμος

Τρύφων Μουτζόπουλος

3) Πειραιεῖ τῆ 18)12)1900.

Φίλε κ. Διγενόπουλε!

Ἐλαβον τὴν τελευταίαν ἐπιστολήν σας καὶ εἰς ἀπάντη-

σιν σὰς πληροφοροῶ, ὅτι δὲν συνεκροτήθη εἰσέτι συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνεγερσιν τοῦ ἀνδριάντος. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν θὰ παρυσταθῆ καὶ ὁ κ. Κολιινιάτης, σὰς παρακαλῶ δὲ νὰ μοὶ καταστήσητε γνωστὸν, ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ πεισθῆ ν' ἀνεγερθῆ ὁ ἀνδριὰς εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας, ὡς ὑμεῖς ὑπεδείξατε, πρέπει νὰ μοὶ δηλώσητε, ὅτι οὐδεμίαν ἀξίωσιν θὰ ἔχητε διὰ τὴν ἀποζημίωσιν δύο οἰκιῶν.

Διατελῶ πρόθυμος

Τρύφων Μουτζόπουλος

4) Ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Δημητζίανη σήμερον τὴν δωδεκάτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1901 ἡμέραν Κυριακὴν, μεταβάντες ἐπιτοπίως οἱ ὑποφαινόμενοι, ἀποτελοῦντες τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21226 ἔ. ἐ. διαταγῆς τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συστάσαν ἐπιτροπὴν πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ δεῖαν νὰ τοποθετηθῆ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου ἐν Δημητζίανη, ἐξετάσαντες λεπτομερῶς τὴν τε ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ἰω. Κολιινιάτου ὑποδεικνυομένην θέσιν πρὸς τοποθέτησιν τοῦ Ἀνδριάντος ἐπὶ τῆς νοτίας γωνίας τῆς πλατείας τῆς Ἀγίας Κυριακῆς, παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Δημητζίανης κ. Δημ. Διγενεπούλου ὑποδεικνυομένην τοιαύτην εἰς τὸ μέσον περίπου τοῦ βορείου μέρους τῆς αὐτῆς πλατείας (ἐν τῇ θέσει Μ τοῦ ἐπισυναπτομένου διαγράμματος) καὶ παρατηρήσαντες, ὅτι, τοποθετουμένου μὲν τοῦ ἀνδριάντος εἰς τὸ Νότιον μέρος τῆς πλατείας, τοῦθ' ὕπερ ἄλλως τε θὰ ἀπαιτήσῃ μεγάλην ἐπίσης δαπάνην διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ μέρους α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

καὶ τὴν τεχνιτὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ, οὗτος ἀποκρύπτεται σχεδὸν ἐντελῶς ἐκ τοῦ μέρους τῆς πλατείας καὶ πόλεως ὑπὸ τῶν πλησιέστατα τῆς θέσεως ταύτης ἐκκτέρωθεν ὑψηλῶν οἰκοδομημάτων, τῆς Βιβλιοθήκης δηλαδὴ καὶ τοῦ Ναοῦ καὶ ὅτι ἀναγκασίως θὰ στρέφῃ τὰ νῶτα πρὸς τὴν πλατεῖαν καὶ τὸν Ναόν, ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδριάντος εἶνε ἐστραμμένον πρὸς τὸ πεδῖον τῆς Καρυταίνης, ὅπερ ἀπρεπές, ὅτι ἡ ἀντίστροφος τοποθέτησις τοῦ ἀνδριάντος θὰ παρουσιάσῃ τὸ αὐτὸ μειονέκτημα διὰ τοὺς ἐκ Καρυταίνης ἐρχομένους, πρὸς οὓς θὰ στρέφῃ τὰ νῶτα, ὅτε ὁ σκοπὸς τῆς ἀναστηλώσεως ἐνθάδε ματαιοῦται καὶ ὅτι τὸ νότιον μέρος τῆς πλατείας κκτέρχεται ἀποτόμως λίαν (σχεδὸν κατακορύφως) καὶ εὐρίσκεται εἰς τόσῳ μέγα ὕψος ἄνωθεν τῆς ὁδοῦ Καρυταίνης ὥστε ὁ ἀνδριὰς, ὅστις ἄλλως τε εἶνε σμικρὸς, δὲν θὰ προξενῇ οὐδεμίαν ἐντύπωσιν ἐπιβλητικὴν τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν καὶ τοῖς διχθαίνουσι κάτωθι, τοποθετουμένου δὲ τοῦ ἀνδριάντος εἰς τὸ μέσον τοῦ βορείου μέρους τῆς πλατείας, οὗτος, διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἄρσεως τῶν τῆ πλατεῖα ἐπιπροσθουσῶν οἰκοδομῶν τῶν Θ. Δρακοπούλου καὶ Ν. Μπαλάνου (αἵτινες ἀποφράσσουσι τὴν πρὸς τὸ βόρειον μέρος ἐλευθέραν θέαν τοῦ ὀρίζοντος καὶ στενοχωροῦσι λίαν τὸν χῶρον τῆς πλατείας) καὶ διὰ τοῦ καταλλήλου εὐτρεπισμοῦ τῆς οὕτω μεγενθυνομένης ἀρκετὰ πλατείας, θὰ προξενῇ τὴν κατάλληλον ἐπιβλητικὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐν τῇ πλατεῖα καὶ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὄρωντας, ὡς εὐρισκόμενος ἐν ἀρμονίᾳ ἕνεκα τοῦ σμικροῦ τοῦ μεγέθους, πρὸς τὸν περιβάλλοντα αὐτὸν χῶρον.

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως.

Ἴνα ὁ ἀνδριὰς στηθῇ εἰς τὸ μέσον περίπου τοῦ βορείου μέρους τῆς πλατείας τῆς Ἁγίας Κυριακῆς (κατὰ τὴν θέσιν Μ) ἀλλ' ὑπὸ τὸν ρητὸν ὄρον τῆς ἄρσεως τῶν οἰκοδομῶν Θ. Δρακοπούλου καὶ Ν. Μπαλάνου, ὧν κατεδαφισμένων εὐρὺς ἀνοίγεται ὁ ὀρίζων εἰς θέαν τοῦ ἀνδριάντος καὶ ἀπὸ ἀπο-

στάσεως ὡρῶν, οἵτινες ἄλλως τε διὰ τῶν ἐπισυναπτομένων
δηλώσεων αὐτῶν προσφέρονται ἐπὶ μετρία ἀποζημιώσει πρὸς
τοῦτο καὶ τῆς καταλλήλου τροποποιήσεως καὶ εὐτρεπισμοῦ
τῆς ἐν λόγῳ πλατείας.

Ἡ ἐπιτροπὴ
Ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας Ὁ πρόεδρος Πρωτ. Τριπόλεως
Θ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΜΕΛ. ΦΙΚΙΩΡΗΣ

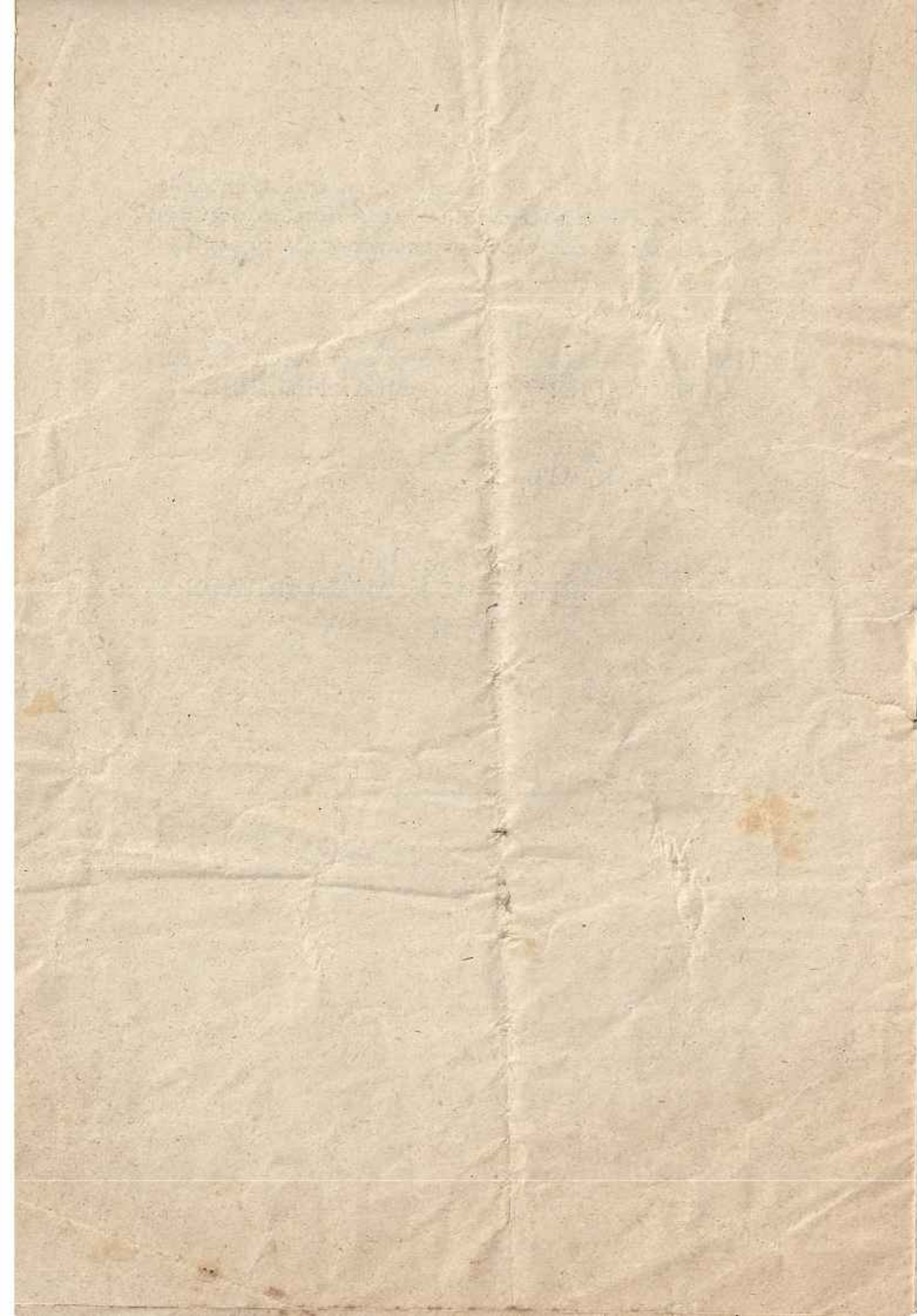
Ὁ Νομομηχανικὸς Ἀρκαδίας
Δ. ΚΑΛΥΒΑΣ

Ἐρωσθε.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 3ῃ 7)βρίου 1901.

ΔΗΜΟΚΛΗΣ Κ. ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Δήμαρχος Δημητσάνης

Ἐκ τῶν Καταστημάτων «Σκρίπ».

